

КАБ ТАЛЕНТЫ НЕ ПРАХОДЗІЛІ МІМА

Трэнерскія кадры і традыцыі дапамагаюць Кіраўскай СДЮШАР рыхтаваць спартсменаў у зборныя каманды краіны

Кіраўская спецыялізаваная дзіцяча-юнацкая школа алімпійскага рэзерву летась адзначыла сваё 55-годдзе. За гэты час у яе сценах выраслі прызёры чэмпіянатаў свету і Еўропы па розных відах спорту, сёння больш за дзясятка спартсменаў уваходзяць у спісы зборных Беларусі. Акрамя таго, з выхаванцаў школы ў горадзе сфарміравана прафесійная каманда па пляжным футболе.

Сакрэт поспеху — фанатычная адданасць рабоце

Цяпер тут займаецца 387 дзяцей розных узростаў, СДЮШАР культывуе чатыры кірункі — веласіпедны спорт, валејбол, футбол і цяжкую атлетыку. Школа рэгулярна перадае сваіх вучняў у вучылішчы алімпійскага рэзерву па ўсёй краіне.

Мабыць, самым паспяховым відам у плане выніковасці ў Кіраўску з'яўляецца веласіпедны спорт: за апошнія 15 гадоў у сценах школы падрыхтавана каля 15 майстроў спорту, чатыры майстры спорту міжнароднага класа. З 2009 года ні адзін чэмпіянат Еўропы і свету не абыходзіўся без удзелу кіраўчан, а сёння ў зборных краіны па веласпорце выступае адразу восем выхаванцаў СДЮШАР Кіраўска. Сярод іх прызёр этапу Кубка свету і маладзёжнага чэмпіянату Еўропы Раман Цішкоў — дарэчы, ён ужо заваяваў ліцэнзію на Алімпійскія гульні ў Токіа, — двухразовы сярэбраны прызёр маладзёжнага чэмпіянату Еўропы Аксана Салаўёва, Ганна Васількова і іншыя.

на россып вядомых выхаванцаў, праблемы ў школы былі заўсёды, ёсць яны і цяпер. Напрыклад, летась па прэзідэнцкай праграме, якая разлічана на падтрыманне спартыўных школ у рэгіёнах, закупілі новыя веласіпеды, але сёння на ўсіх дзяцей іх усё роўна не хапае. Патрэбныя і машыны, неабходныя для трэніровак веласіпедыстаў на шашы, не кажучы ўжо пра звычайную велаформу, якая каштуе таксама нямала. «Часта даводзіцца набываць яе за свой кошт, шукаць праз знаёмых, дзесьці дапамагаюць дзеці, якія ўжо дамагліся высокага выніку і маюць такую магчымасць», — дзеліцца Сяргей Мяфодзевіч.

Веласіпедная база знаходзіцца за 10 кіламетраў ад горада. Асноўны кірунак у Кіраўску — гэта шашэйны веласпорт, трэка ў горадзе няма, але, нягледзячы на гэта, выхаванцы школы ў зборнай выступаюць і ў гэтай дысцыпліне.

— Цяпер у веласпорце мы больш арыентаваны на дзяцей з суседніх вёсак і агра-

таксама прадстаўлены ў зборных камандах нашай краіны. Сёння ў клубах вышэйшай лігі чэмпіянату краіны гуляюць прадстаўнікі Кіраўска — Дзяніс Іваніцкі і Арцём Васількоў. А Вялета Бяляўская, якая пачынала свой спартыўны шлях менавіта ў мясцовай СДЮШАР, з'яўляецца бронзавым прызёрам маладзёжнага чэмпіянату Еўропы ў складзе зборнай Беларусі. Цяпер дзяўчына выступае за найлепшы жаночы клуб краіны — сталічную «Мінчанку».

— Прыцягнуць дзяцей да трэніровак можна, але вось утрымаць іх цяжка, — расказвае трэнер па валејболе Кіраўскай СДЮШАР Тамара ГРЫГОР'ЕВА. — У нас у горадзе ўсяго дзве агульнаадукацыйныя школы, а розных гурткоў дастаткова, так што даводзіцца змагацца за дзяцей. Дзесьці працуюм праз бацькоў, таму што многія з іх хадзілі да мяне на заняткі, а цяпер ходзяць ужо іх дзеці. Спрабуем утрымаць іх тым, што вывозім на спаборніцтвы, у басейн, у аквапарк — самі з'ездзіць туды могуць не ўсе. Для пачатку нікога не настроіваем на прафесійны спорт, а больш скіроўваем на аздараўленчую фізкультуру, потым яны самі ўцягваюцца і ў некаторых вымалёўваецца перспектыва.

Сёння ў школе 10 груп па валејболе, гэта каля ста чалавек, што вельмі ядрэнна для горада з насельніцтвам 9 тысяч. Ёсць і вясковыя, і гарадскія дзеці — раней вясковых зацікавіць было значна прасцей, зараз да спорту павярнуўся і горад. Для валејбола ў СДЮШАР ёсць свая трэніровачная зала, летась у ёй зрабілі капітальны рамонт. Калі яе не хапае, трэнеры выкарыстоўваюць школьныя спартыўныя залы.

А вось цяжкая атлетыка ў Кіраўску — самы малады від спорту, але і ў гэтым відзе ў мясцовых выхаванцаў ужо ёсць поспехі. Сёлета Дар'я Лазаковіч і Мікалай Бяляўскі сталі бронзавымі прызёрамі чэмпіянату краіны па цяжкай атлетыцы. Сёння яны ўваходзяць у нацыянальную каманду краіны, Дар'я — у асноўны склад, Мікалай — пакуль у рэзервовы. Акрамя гэтага, кіраўская каманда заняла трэцяе месца на першынстве вобласці. Такія вынікі стымулююць на яшчэ большае развіццё гэтага кірунку. «Цяпер агульнымі намаганнямі будзем спрабаваць пабудоваць у горадзе спецыялізаваную залу цяжкай атлетыкі, ёсць ужо

адабрэнне кіраўнікоў, а таксама будзем запрашаць яшчэ больш трэнераў па гэтым відзе спорту», — дзеліцца планами дырэктар СДЮШАР.

Падтрымаць маладых і словам, і справай

На адмысловым рахунку і кіраўскі футбол. Сёння ён з'яўляецца самым масавым відам, у школе сфарміравана 15 груп, у тым ліку паспяхова развіваецца і жаночы кірунак — найлепшыя выхаванкі школы пераходзяць гуляць у «Бабруйчанку». Спачатку школа спецыялізавалася на класічным футболе, потым перайшла на футзал, а цяпер яе галоўны кірунак — гэта пляжны футбол, бо штосьці новае заўсёды развіваецца лепш, перакананыя трэнеры і кіраўнік. Прафесійны клуб, «Кіраўск-СДЮШАР», які выступае ў чэмпіянаце краіны, заўсёды трымаецца ў тройцы лідараў. Летась кіраўчане сталі сярэбранымі прызёрамі чэмпіянату і выйгралі Кубак Беларусі, у маі каманда згуляе за суперкубак. Характэрна, што «Кіраўск-СДЮШАР» практычна на сто працэнтаў складаецца з мясцовых выхаванцаў. Гэта, вядома, выклікае непадробную балельшчыцкую цікавасць з боку гараджан, трыбуны мясцовага стадыёна не бываюць пустыя. У спісе нацыянальнай зборнай па пляжным футболе шэсць прадстаўнікоў Кіраўска, на нядаўніх Еўрапейскіх гульнях у Мінску выступалі трое з іх — Вадзім Бокач, Юрый Пятроўскі і Канстанцін Магалецкі. Дарэчы, Вадзім Бокач сумяшчае прафесійную спартыўную кар'еру з трэнерскай работай у мясцовай СДЮШАР.

Наогул з маладымі трэнерскімі кадрамі ў мясцовай школе праблем няма. «Сёння ў нас працуе ў асноўным моладзь. Усе яны свае, усе прайшлі нашу школу, атрымалі вышэйшую або сярэднеспецыяльную адукацыю і вярнуліся дадому, — з гонарам апавядае дырэктар. — Мы стараемся чужых не запрашаць, бо выдатна разумею, што не зможам забяспечыць іх жыллем і іншым неабходным. Напрыклад, у веласпорце ў нас працуе малады трэнер Павел Белавостаў, ён займаўся ў нас, адвучыўся і вярнуўся, дарэчы, адзіны са свайго выпуску ўніверсітэта застаўся працаваць трэнерам».

— Я папрацаваў пару гадоў у Мінску, але вырашыў вярнуцца ў Кіраўск, таму што мне вельмі падабаецца мая работа, а займацца веласпортам у такім горадзе, як наш, значна зручней, — расказвае Павел Белавостаў. — Наш спорт звязаны з дарогай, у гарадах рух вялікі, а тут і прастору больш, і паветра чысцейшае.

Дырэктар школы згаджаецца, што ўтрымаць маладых спецыялістаў на трэнерскай рабоце сёння даволі складана, але кіраўніцтва імкнецца не толькі забяспечыць настаўнікаў усім неабходным у фінансавым плане, але і падтрымаць у маральным.

Фота Ганны ЗАНКАВІЧ і з архіва СДЮШАР г. Кіраўска.

Хакей заканчваецца, футбол пачынаецца

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра найбольш актуальныя спартыўныя падзеі выхадных.

1. Хакеісты «Шахцёра», адолеўшы «Юнацтва» ў другім матчы фінальнай серыі з лікам 3:2, аднавілі раўнавагу перамог і паражэнняў — 1:1. Наступныя матчы адбудуцца сёння і заўтра ў Салігорску. Затым паядынкі будуць праходзіць па чарзе на пляцоўках абодвух клубаў да чатырох перамог адной з камандаў.

Нагадаем, хакеісты «Юнацтва» з'яўляюцца васьміразовымі чэмпіёнамі краіны, а іх сапернікі ўсяго адзін раз станавіліся ўладальнікамі «золата». У вырашальных серыях за чэмпіёнскі тытул «Юнацтва» і «Шахцёр» гулялі тройчы. Мінчане перамагалі два разы — у 2010 (4:3) і 2016 (4:1) гадах, а ў 2015-м салігорскія хакеісты выйгралі залатую серыю з сухім лікам 4:0.

2. Другім фіналістам XIII Рэспубліканскіх спаборніцтваў па хакеі з шайбай сярод аматарскіх камандаў на прызы Прэзідэнцкага спартыўнага клуба стала дружина Мінскай вобласці. Пуцёўка ў вырашальную стадыю спаборніцтваў была здабыта зборнай Мінскай вобласці ў спрэчцы з камандай Брэсцкай вобласці. Матч, які праходзіў у Баранавічах, завяршыўся з лікам 4:2 на карысць гасцявой дружны.

У спрэчцы за ганаровы трафей хакейных аматараў гульцы з Мінскай вобласці будуць змагацца з лядовай дружинай Прэзідэнта Беларусі, якая разграміла ў першым паўфінале каманду Гродзенскай вобласці (12:3).

Нагадаем, на папярэднія стадыі спаборніцтваў каманда Мінскай вобласці атрымала 4 перамогі ў 6 праведзеных матчах, набраўшы 8 ачкоў з 12 магчымых, і заняла трэцяе месца ў турнірнай табліцы. Першае месца пакінула за сабой лядовая дружина кіраўніка дзяржавы, якая атрымала 6 перамог у 6 праведзеных матчах і набрала 12 ачкоў з 12 магчымых.

3. У чэмпіянаце краіны па футболе адбыліся матчы 2-га тура. Футбалісты гродзенскага «Нёмана» абыгралі на сваім полі «Віцебск» з лікам 2:0, «Служць» наступіў «Дынама» (Брэст) — 0:1, «Славія» (Мазыр) з мінімальнай перамогай абіграла БАТЭ (Барысаў) — 2:1, «Тарпеда-БелАЗ» (Жодзіна) быў мацнейшы за «Белшыну» (Бабруйск) — 1:0. Матч «Рух» (Брэст) і «Энергетыка-БДУ» (Мінск) скончыўся з лікам 0:1, «Гарадзея» саступіла «Шахцёру» (Салігорск) — 0:2, «Мінск» перайграў «Дынама» (Мінск) — 3:2, а «Іслач» (Мінскі раён) — «Смалявічы» — 1:0.

Турнірную табліцу ўзначальваюць «Мінск», «Энергетыка-БДУ», «Іслач» і «Тарпеда-БелАЗ», якія набралі па шэсць ачкоў з шасці магчымых, чатыры — у дзеючага чэмпіёна брэсцкага «Дынама».

Матчы 3-га тура запланаваныя на 3-5 красавіка.

4. Жаночая каманда ФК «Мінск» стала ўладальніцай Суперкубка Беларусі. У стартавым матчы новага сезона чэмпіёнкі і ўладальніцы Кубка краіны футбалісткі «Мінска» разграмілі сваіх сапернік з яшчэ аднаго сталічнага клуба «Зорка-БДУ» з лікам 5:0. Цяпер у іх актыве стала шэсць суперкубкаў.

Плануецца, што 29-ы жаночы чэмпіянат Беларусі пачнецца ў сярэдзіне красавіка. Нагадаем, летась сваё сёмае запар «золата» нацыянальнага першынства заваявалі футбалісткі «Мінска», сярэбранымі прызёрамі сталі спартсменкі «Зоркі-БДУ», бронзавыя медалі ў актыве гродзенскага «Нёмана».

5. Усерасійская федэрацыя валејбола абвясціла аб датэрміновым завяршэнні суперлігі сярод мужчынскіх і жаночых камандаў. Рашэннем УФВ выніковае становішча камандаў вызначана па выніках папярэдняга этапу. Такім чынам, «Мінчанка» другі год запар заняла ў турніры 10-е месца. Нагадаем, беларуская каманда дабілася на папярэднім этапе пяць перамог у 16 матчах.

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

Сваіх выхаванцаў дырэктар спартыўнай школы Сяргей КЛІМОВІЧ (на фота) успамінае з гонарам і цеплынёй. «Абсалютна ўсіх добра памятаю. Рому Цішкова трэніраваў яго бацька, ён, дарэчы, да гэтага часу працуе ў нас у школе старшым трэнерам. Таму выбару ў Рамана асаблівага не было, бацька цягаў яго на трэніроўкі з самага дзіцячага садка. Цяпер часцей бачым яго па тэлевізары, але спадзяёмся, што пасля каранціну Цішкоў прыедзе дадому і завітае да нас у школу», — кажа Сяргей Мяфодзевіч.

Сакрэт выхавання паспяховых спартсменаў просты, уплывуны дырэктар, — гэта трэнерскія кадры, іх фанатычная адданасць рабоце і традыцыі. Але кіраўнік не хавае: нягледзячы

гарадкоў, — адзначае дырэктар СДЮШАР. — Але існуе вялікая праблема з транспартам. У маленькіх вёсках агульнаадукацыйныя школы зачыняюцца: цяпер у нашым раёне часта сустракаецца, што працуе адна школа на пяць-шэсць вёсак. Пасля заняткаў школьны аўтобус развозіць дзяцей па дамах, а вось дабрацца да трэніроўкі і назад малым вельмі праблематычна. Ваджу іх сам, на сваёй машыне, але гэта два-тры чалавекі, больш не атрымліваецца. Шмат патэнцыйных чэмпіёнаў з-за гэтага праходзяць міма, а дзеці там вельмі ядрэнныя.

Даводзіцца змагацца за дзяцей

Моцныя традыцыі ў Кіраўску і ў валејболе — выхаванцы мясцовай спартыўнай школы